

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2141/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца Б.Р. из К., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4741/14 од 04.06.2015. године, у седници већа одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4741/14 од 04.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1 95/2013 од 03.10.2014. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на име мање исплаћене плате и неисплаћене накнаде плате за период од 01.01.2010. године до 15.10.2012. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког месечног износа до исплате и обавезана је тужена да тужиоцу плати одговарајуће доприносе ПИО, доприносе за здравство и доприносе за незапослене на терет послодавца и запосленог. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име повреде права на правично суђење исплати износ од 500.000,00 динара и да на име нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 03.10.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора у 2010. години исплати износ од 129.799,38 динара у нето износу са законском затезном каматом почев од подношења тужбе до исплате, као и да на наведени нето износ тужена плати одговарајуће доприносе. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 164.012,30 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4741/14 од 04.06.2015. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на име мање исплаћене плате и неисплаћене накнаде

плате за наведени период исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког месечног износа до исплате. У ставу другом преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке пресуде тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.10.2014. године до исплате као неоснован. Делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због повреде права на правично суђење исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.10.2014. године па до исплате, док је за веће потраживање досуђеног а до траженог износа од 420.000,00 динара са законском затезном каматом тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. У трећем ставу изреке укинута је првостепена пресуда у делу става првог којим је обавезана тужена да тужиоцу плати одговарајуће доприносе као и решење о парничним трошковима и предмет у укинутим деловима уступљен Основном суду у Пожаревцу на поновно суђење.

Против првонајне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, на основу члана 403. став 1. ЗПП због битне повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизијом добија другостепену пресуду у делу досуђене накнаде због повреде права на правично суђење за износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом.

Чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) новелирана је одредба члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) према којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, у конкретном случају не може се сматрати преиначењем у смислу новелираног члана 403. став 2. Закона о парничном поступку одлука другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда само у делу одлуке о накнади штете преко износа од 80.000,00 динара а до износа од 500.000,00 динара (за износ од 420.000,00 динара) с обзиром на то да је износ од 80.000,00 динара био досуђен првостепеном пресудом за овај вид нематеријалне штете по основу овог преиначења могао би користити само тужилац.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) у вези одредби члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) новелирана је одредба члана 403. ств 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) према којој ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора добијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбом поднетом 18.02.2013. године тражио укупан износ од 2.568.000,00 динара. Имајући у виду да је побијана другостепена пресуда донета 04.06.2015. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, а да вредност предмета спора побијаног дела од 80.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе то ревизија тужене није дозвољена.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**